

Βιβλίο

Απομεινάρια μιας Ημέρας: Ο Ισιγκούρο σε βάζει να αναμετρηθείς με το παρελθόν σου

Ένα βιβλίο που σε γεμίζει με νοσταλγία για όσες ευκαιρίες έχασες.

Γράφει ο Στέργιος Πουλερές

Είναι φορές που οι λέξεις μοιάζουν να έχουν επιλεγεί τόσο σωστά. Που ταιριάζουν τόσο πολύ σε κάτι, ώστε σου αρκεί να τις ακούσεις για να καταλάβεις όλο το περιεχόμενο του. Και παρόλα αυτά δεν αρκείσαι σε αυτό. Θέλεις να το αναλύσεις, να το παρατηρήσεις, να το αγγίξεις. Στην προκειμένη περίπτωση να το διαβάσεις. Τα Απομεινάρια Μιας Μέρας του Καζούο Ισιγκούρο σε προδιαθέτουν για πολλές από τις ψυχολογικές προεκτάσεις που θα αγγίξουν και το μόνο που σου μένει είναι να εφαρμόσεις τα χαρακτηριστικά της δικής σου ζωής στην ιστορία. Εκεί όπου βλέπουμε έναν μπάτλερ να πρωταγωνιστεί και να φτάνει στο δειλινό της ημέρας για να ανακαλύψει τα απομεινάρια του.

Ο κύριος Στίβενς είναι ένας από τους κορυφαίους μπάτλερ στη Βρετανία του 20ου αιώνα. Από το 1920 ως και μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο έγινε ο σιωπηλός αυτήκοος μάρτυς σε διαβουλεύσεις που οδήγησαν σε αλλαγές της ευρωπαϊκής Ιστορίας. Το Ντάρλινγκτον Χολ, ένα θρυλικό κτίσμα, ιδιοκτησία του Λόρδου Ντάρλινγκτον, φιλοξένησε βραδιές αλησμόνητες, βραδιές όπου συναντήθηκαν καίριοι άνθρωποι της διεθνούς πολιτικής και αντάλλαξαν απόψεις, διαφώνησαν, πήραν αποφάσεις και πίεσαν προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις.

Στα Απομεινάρια μιας Μέρας βλέπουμε τις αναμνήσεις του μπάτλερ Στίβενς σε μια στιγμή της ζωής του όπου το επάγγελμα που τόσο αγάπησε έχει αρχίσει να φθίνει. Σε μια εποχή που δεν υπακούει σε Βρετανό λόρδο, αλλά σε Αμερικάνο, τον κύριο Φαραντέι.

Από την ομώνυμη ταινία με τον Χόπκινς και την Τόμπσον.

Μια μέρα ο κύριος Φαραντέι ανακοινώνει στον Στίβενς ότι θα λείψει για δύο εβδομάδες στις ΗΠΑ. Ταυτόχρονα τον προτρέπει να πάρει το αμάξι του και να πάει μια εκδρομή στη βρετανική εξοχή. Να κάνει κάτι που δεν το είχε κάνει ποτέ από την ημέρα που έγινε μπάτλερ. Να παρατήσει τη δουλειά και να γίνει για λίγο κύριος του εαυτού του. Έχοντας ως οδηγό ένα ταξιδιωτικό βιβλίο μιας συγγραφέως, ο Στίβενς περνάει από πολλά παραλιακά χωριά, το Ντέβον, την Κορνουάλη, το Ντόρσετ και μέσα από συγκεκριμένες συναντήσεις οδηγείται στην αναπόληση των δοξασμένων χρόνων.

Ένα γράμμα από μια παλιά οικονόμο, την δεσποινίδα Κέντον, του διεγείρει όλες εκείνες τις στιγμές που εντυπώθηκαν στο μυαλό του χωρίς να τον ρωτήσουν. Διενέξεις στην αρχή της επαγγελματικής

τους σχέσης, τη στιγμή που πέθανε ο πατέρας του κι εκείνος το αντιμετώπισε με πειθαρχία, αντί να δείξει τα συναισθήματα του, την τυφλή εμπιστοσύνη του στον Λόρδο Ντάρλινγκτον που βρέθηκε έκθετη στο τέλος και μια σειρά από περιστάσεις που όρισαν την ζωή του. Σε όλες τους μια κοινή συνισταμένη. Ο Στίβενς προσηλωμένος στο καθήκον. Ελάχιστα ανθρώπινος. Μόνος του σκοπός να γίνει ένας ξακουστός μπάτλερ. Με μια συγκεχυμένη και κάπως αυταρχική έννοια αξιοπρέπειας να τον διαφεντεύει.

Η περιήγηση του Ισιγκούρο στα απομεινάρια μιας μέρας είναι στην ουσία ένα ταξίδι από το παρελθόν στο παρόν. Είναι η στιγμή που ένας άνθρωπος σκέφτεται όλα όσα πέρασαν και νιώθει αδύναμος ακόμα και να καταλάβει ότι ξεπάστρεψε την ύπαρξη του. Ότι τελικά η ύπαρξη ενός στόχου είναι περισσότερο χειροπέδα παρά ελευθερία.

Μέσα από την φαντασμαγορική απλότητα της περιγραφής ο αναγνώστης αναμετράται με τον εαυτό του. Η κατάληξη του Στίβενς που βλέπει από ένα παγκάκι το δειλινό και τα φώτα στην προκουμαία είναι ακριβώς αυτό. Είναι το σημείο που πάντοτε φοβόσουν να κάνεις. Να δεις πως έφυγαν οι εποχές και σε άφησαν να τρέχεις ξωπίσω τους. Κάποια στιγμή όμως δεν είχες ανάσες. Κάποια στιγμή μεγάλωσες. Και το μόνο που μπορούσες είναι να στέκεσαι κάθε δειλινό και να τις βλέπεις να παίζουν μπάλα κάτω απ' το μπαλκόνι σου. Και να σου σπάνε το τζάμι.

Είναι η στιγμή που αναρωτιέσαι αν τελικά οι επιλογές σου υπηρέτησαν έναν ανώτερο σκοπό ή μήπως υπήρχε ένα αόρατο σημείο πίσω από τα ιδανικά σου. Τούτη η απορία είναι απ' αυτές που δεν λύνονται ποτέ και σε ταλαιπωρούν για πάντα...

Τα Απομεινάρια Μιας Μέρας, Καζούο Ισιγκούρο, **Εκδόσεις Ψυχογιός**, Μετάφραση Αργυρώ Μαντόγλου